

B. Dembowski

Charles Baudouin

Studia Philosophiae Christianae 1/2, 321-322

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tyce indyjskiej (Importance of the suggestive power of language in Indian aesthetics) zajął się K. C. Pandey. Porównuje poglądy na ten temat indyjskich średniowiecznych estetyków z analogicznymi poglądami Arystotelesa, Baumgartena, Hegla i autorów współczesnych. Nadto referaty na tej sesji wygłosili: Hideho Nishida: 'Spotkanie z współczesną sztuką Zachodu' (Die Begegnung mit der modernen Kunst des Abendlandes). Autor omówił spotkanie dwu kultur: europejskiej i japońskiej podczas ostatniego pięćdziesięciolecia w Japonii. O 'Non — finito' w sztuce Azji Wschodniej (Die Kunst des Non — Finito in Ostasien) mówił Heinrich Lützeler.

III. Tytuły innych referatów na posiedzeniach plenarnych

Oprócz wyżej wymienionych referatów na posiedzeniach plenarnych wygłoszone zostały jeszcze następujące:

Maurice Mandelbaum: 'Analiza lingwistyczna i teoria estetyki (Linguistic analysis and aesthetic theory).

D. E. Berlyne: 'Ustosunkowanie się estetyczne i badawcze' (Aesthetic behaviour and exploratory behaviour).

Heinrich Lützeler: 'Pozanaukowa percepcja sztuki' (Die ausserwissenschaftliche Kunsterfahrung).

David Pole: 'Oderwanie i skupienie się estetyczne' (Aesthetic detachment and involvement).

Panayotis Micheles: 'Przemijalność w sztuce' (Du fugitif dans l'art).

Mikel Dufrenne: 'Wkład estetyki do filozofii' (L'apport de l'esthétique à la philosophie).

Hans Georg Gadamer: 'Estetyka i hermeneutyka' (Ästhetik und Hermeneutik).

IV. Źródła

Wykorzystane materiały:

Algemeen Nederlands Tijdschrift voor Wijsbegeerte en Psychologie, Van Gorcum Assen, December 1964.

Vijfde Internationale Congres voor Esthetica, Amsterdam 1964.

Woprosy Filozofii, 1965, nr 3, 149—157.

Wyrażam głęboką wdzięczność Panu Profesorowi Władysławowi Tatarkiewiczowi za udostępnienie materiałów z kongresu, jako też za cenne wskazówki i uwagi.

F. Rosiński

O zmarłych

Charles Baudouin

Charles Baudouin zmarł 25 sierpnia 1963 r. w Saconnex d'Arve. Urodzony w Nancy w 1893 r. tam rozpoczął swe studia, które kontynuował w Paryżu. Po uzyskaniu doktoratu (teza Suggestion et autosuggestion) został w 1920 r. wykładowcą na Uniwersytecie Ge-
21 — Studia... Nr 2

newskim. W 1915 był współzałożycielem Instytutu im. J. — J. Rousseau. W 1924 zorganizował Instytut Psychagogii, którego biuletyn *Action et Pensée*, jak również seria wydawnictw pod tym samym tytułem, zyskały wkrótce zasłużoną sławę. W 1948 r. otrzymał doktorat honoris causa od Uniwersytetu Londyńskiego. W tym samym roku został profesorem zwyczajnym Uniwersytetu Genewskiego. Na tym stanowisku pracował do śmierci.

Główne dzieła:

Ame et action; *Y a-t-il une science de l'âme? Decouverte de la personne*; *Psychoanalyse de l'art*; *Psychoanalyse de V. Hugo*; *Psychoanalyse du symbole religieux*. Ta ostatnia praca jest cenną i nowatorską próbą stosowania osiągnięć psychoanalizy w badaniach nad psychologią religii.

B. Dembowski

Evert Willem Beath

Willem Beth urodził się w Almelo w 1908 r. Umarł w Amsterdamie 12. IV. 1964 r. Studiował nauki fizyko-matematyczne na uniwersytecie w Utrechcie i Brukseli. W 1932 r. uzyskał stopień doktora matematyki, a w 1935 r. doktorat z filozofii. W pięć lat później uzyskał tytuł kandydata prawa na Uniwersytecie w Amsterdamie. W roku 1946 został profesorem Uniwersytetu w Amsterdamie. Prowadził tam wykłady z zakresu logiki, historii logiki i filozofii nauk. W 1952 r. otrzymał nominację na dyrektora „*Instituut voor Grondslagenonderzoek en Filosofie der Exacte Wetenschappen*”, który został utworzony przy Uniwersytecie w Amsterdamie. Od 1953 r. Willem Beth był członkiem „*Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen*”, a od 1961 dyrektorem „*Euratom-werkgroep aan de Universiteit van Amsterdam*”. W 1964 r. w lutym uzyskał doktorat honoris causa Uniwersytetu w Gandzie

Willem Beth opublikował szereg naukowych prac z zakresu swojej specjalności. Oto niektóre z nich:

1. *Inleiding tot de wijsbegeerte der wiskunde*, 1940.
2. *Summulae logicales*, 1942.
3. *Geschiedenis der logica*, 1944
4. *De wijsbegeerte der wiskunde van Parmenides tot Bolzano*, 1944.
5. *Natuurphilosophie*, 1948.
6. *Wijsbegeerte der wiskunde*, (2-gie wyd.) 1948.
7. *Symbolische Logik und Grundlegung der exakten Wissenschaften*, 1948.
8. *Wijsgerige ruimteleer*, 1950.
9. *Symbolische Logica*, 1950.
10. *Les fondaments logiques des mathematiques*, 1950. (ed. sec. 1954)
11. *Inleiding tot wijsbegeerte der exacte wetenschappen, als universitaire sudievak en als terrein van wetenschappelijk onderzoek*, 1953.
12. *Verstand en intuïtie.....* 1954.
13. *Semantic Entailment and Formal Derivability*, 1955.
14. *L'existence en mathematique*, 1956.
15. *Semantic Construction of Intuitionistic Logic*, 1956.